

*Тетяна Володимирівна КОТЛЯРОВА,
молодший науковий співробітник
Інституту біографічних досліджень НБУВ (Київ)*

РІД МАРКОВИЧІВ (МАРКЕВИЧІВ) У БАЗІ ДАНИХ «ПЕРСОНАЛІЇ» ІНСТИТУТУ БІОГРАФІЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ НБУВ

Проаналізовано персоналії представників роду Марковичів (Маркевичів) в Українському національному біографічному архіві, виявлено недоліки в цих записах та запропоновано способи їх усунення.

Ключові слова: рід Марковичів (Маркевичів), персоналія, база даних.

Personalias of representatives of the Markovych (Markevych) in Ukrainian national biographical archive are analyzed, drawbacks in these records are found and methods of their elimination are offered.

Key words: the family of Markovych (Markevych), personalia, database.

Проанализировано персоналии представителей рода Марковичей (Маркевичей) в Украинском национальном биографическом архиве, выявлено недостатки в этих записях и предложено способы их устранения.

Ключевые слова: род Марковичей (Маркевичей), персоналия, база данных.

Рід Марковичів (Маркевичів) дав Україні плеяду політичних, державних, громадських, культурних, освітніх діячів, талановитих представників різних галузей науки та мистецтва — історії, етнографії, права, математики, хімії, літератури, музики. Марковичі — козацько-старшинський, згодом дворянський рід міщанського походження, відомий з кінця XVII ст. Питання про його етнічні витоки, як свідчить В. Томазов, «викликало гарячі суперечки, але так і залишилося нерозв'язаним» [15]. Існують версії про єврейське, сербське, південноруське та західноруське походження роду, про що докладно пише відомий історик і громадський діяч, представник родини Олексій Іванович

Маркевич у дослідженні «Марковичі», опублікованому 1890 р. у журналі «Київська старовина» [8]. Праця цікава для нас ще й тим, що у ній автор здійснив поколінний розпис свого роду, починаючи від маловідомого для історії Авраама (О. І. Маркевич вважає, що той уже мав прізвище Маркович, хоча інші дослідники називають засновником роду його сина Марка) і закінчуючи своїми сучасниками — дітьми, про яких тільки й відомо було на той час, що вони народилися. Вивчення цього розпису, родоводу, складеного В. Модзалевським [10], а також генеалогічних дерев, вміщених у дисертаційній роботі Г. Голубчик [3], надасть допомогу в розв'язанні прикладної проблеми, що стосується репрезентації відомостей про особу в Базі даних «Персоналії» Українського національного біографічного архіву (далі — УНБА), що є інтелектуальним продуктом Інституту біографічних досліджень Національної бібліотеки України ім. В. І. Вернадського (далі — НБУВ).

База даних «Персоналії» (далі — БД) має визначену структуру записів, серед яких основним вважається той, що фіксується в полі «Головне ім'я». Наявні записи у БД на прізвище *Маркович* або *Маркевич* (а їх налічується 41) засвідчили хаотичність і безсистемність представлення членів роду. До цього призвела, зокрема, розбіжність у написанні прізвища представників різних його гілок. Г. Голубчик визначає дві великі гілки роду: старшу, що походить від старшого сина Марка — Андрія, та молодшу, що йде від його третього сина — Федора. Також Г. Голубчик засвідчує, що старшу називають «чернігівською», а молодшу — «прилуцькою» [3, с. 12]. В. Томазов поділяє рід на три гілки й класифікує їх як «чернігівську», «роменську» та «прилуцьку» [4, т. 6, с. 520–521]. За В. Томазовим, чернігівська та роменська гілки почали свою історію від онуків Марка, синів Андрія Якова (1696–1770) і Семена (?–1738).

Стосовно прилуцької (молодшої) гілки думки вчених збігаються. Її представники починаючи з XVIII ст. прийняли спольщене написання прізвища — *Маркевич*, і з того часу частина нащадків Федора Марковича (?–1737) іменуються саме так. Уже згаданий історик О. І. Маркевич повідомляє: «Рід наш писався раніше Марковичі; але потім деякі сімейства почали писатися Маркевичі, можливо за подібністю до

тих Маркевичів, які жили в західній Русі, були католиками і вимовляли своє прізвище Маркѣвичі. Є відомості, що вперше почав писатися Маркевичем Іван Андрійович¹, і це дуже вірогідно, оскільки Маркевичем писався й онук його, історик Микола Андрійович Маркевич... Через авторитет історика Маркевичами почали писатися й інші Марковичі, у тому числі й мій батько, дуже близька з покійним істориком людина, а затим так пише себе і наступне покоління Марковичів — що вже мають в російській мові тенденцію переходити одне в інше» [8, с. 16–17] (тут і надалі з усіх російськомовних джерел переклад наш. — Т. Б.). Варто зауважити, що і в науковій літературі трапляються обидва варіанти написання щодо представників різних гілок роду. Проте для БД така ситуація неприпустима.

Як уже було сказано вище, у базі даних «Персоналії» УНБА існує 41 запис під заголовком *Маркович* або *Маркевич*. Шість із них не можна вважати повноцінними: чотири записи суто технічні (вказують на номер фонду архівних установ) і ще два не повні — зроблені за книжкою А. Лейтеса і М. Яшека «Десять років української літератури (1917–1927)», у якій сконцентрована інформація про друковану спадщину першого десятиріччя після революційних подій 1917 р. Почасті відомості в ній обмежуються прізвищем автора, назвою твору й місцем публікації (наприклад, у журналі), як і в нашому випадку. Решта 35 персоналій оформлені за всіма правилами внесення відомостей про особу, більшість із них складена за кількома джерелами. Продовжуючи статистику, зазначимо, що 20 із цих довідок стосуються представників роду Марковичів (Маркевичів), і на це вказується через:

1) прикріплені до БД тексти з енциклопедичних видань (12 персоналій);

2) запис у дужках варіанта прізвища, скажімо, *Маркевич* (*Маркович*), та прикріплені тексти (4 персоналії);

3) відомості в додатковому полі «Що знайдено» (2 персоналії);

4) відомості в додатковому полі «Що знайдено» та прикріплений текст (1 персоналія);

¹ **Маркович (Маркевич) Іван Андрійович** (1747–1814) — голова Новгород-Сіверської палати цивільного суду, дід історика Миколи Андрійовича Маркевича (примітка наша. — Т. Б.).

5) зазначення родинних зв'язків у полі «Підстави для занесення» (1 персоналія).

Те, що представників такого розгалуженого та знаного роду виявилось в БД трохи більше половини від усіх Марковичів і Маркевичів, навело на думку, що приналежність декотрих із них до роду не зафіксована в БД. Зважаючи на сказане вище, виникла необхідність певних пошукових заходів з метою поліпшення змістового наповнення записів, а також їх впорядкування. Для подальшої роботи були поставлені наступні завдання:

- встановити приналежність до роду Марковичів (Маркевичів) осіб, про яких складено персоналії в БД;
- додати до БД інформацію про інших Марковичів (Маркевичів), що будуть виявлені в ході пошукової роботи;
- запропонувати варіанти уніфікованого запису відомостей про членів роду.

Великих труднощів не становило ідентифікувати як членів роду чотирьох Марковичів: бунчукових товаришів Луку Андрійовича (? – до 1747) і Дмитра Федоровича (?–1758), лубенського обозного Івана Андрійовича молодшого (?–1760), почесного мирового суддю Глухівського повіту Андрія Парменовича (1862–1892). Інформацію про них отримали безпосередньо з джерел, на основі яких складено персоналії БД [6, с. 353; 13, с. 63].

Із залученням додаткових джерел вдалося встановити родинні зв'язки ще трьох Марковичів, про яких маємо довідки в БД. Абсолютно достовірною можна вважати інформацію про родину Марії Едуардівни Маркович (у дівочтві фон Берген; 1873–?) — оперної та камерної співачки, солістки Маріїнської опери в Петербурзі (1900–1917). Вона була першою дружиною Юрія Андрійовича Марковича (1867–?), сина сенатора, дійсного статського радника, філантропа та музиканта-аматора Андрія Миколайовича Марковича (1830–1907), про що повідомляє В. Модзалевський у «Малоросійському родословнику» [10, с. 426]. До речі, ці Марковичі до 1888 р., за традицією, про яку йшлося вище, писалися Маркевичами. Там само у В. Модзалевського читаємо про сенатора А. М. Марковича: «25 травня 1888 р., з огляду на його клопотання, дозволено Височайшим нака-

зом йому та його нащадкам іменуватися Марковичами, а не Маркевичами» [10, с. 421].

Із меншою впевненістю, але маючи надію на високий ступінь вірогідності, повідомляємо про приналежність до роду Марковичів (Маркевичів) Якова Миколайовича Марковича (1872–1963) — ученого-механіка, доктора технічних наук, професора Київського політехнічного інституту, заслуженого діяча науки і техніки РРФСР. Першим непрямым доказом цього може слугувати його власне ім'я. Історія роду засвідчує сімейну традицію надання первістку імені діда. Так, надзвичайно яскраво ця традиція виявилася в лінії родоводу історика Миколи Андрійовича Маркевича: його старшого сина було названо Андрієм (за ім'ям діда), старшого онука — Миколою, а старшого правнука — Андрієм. Більш суттєвим аргументом у доведенні родинних зв'язків Якова Миколайовича Марковича є точна дата його народження, вказана в двох джерелах, створених абсолютно незалежно одне від одного і за часом, і за історичним контекстом. У «Малоросійському родословнику» В. Модзалевського читаємо: «Яків Миколайович, нар. 28 черв. 1872 р. у с. Білих Вежах Конотопського повіту» [10, с. 427]. У «Великій біографічній енциклопедії» знаходимо: «Маркович Яків Миколайович [нар. 28 червня (10 липня) 1872] — рад. учений, спеціаліст у галузі теорії і розрахунку ковальсько-пресових машин» [9]. Припущення щодо приналежності Якова Миколайовича до славнозвісного роду все ж потребує підтвердження із залученням певних архівних джерел.

Ще більшої дослідницько-пошукової роботи вимагає встановлення родинних зв'язків Льва Марковича (1881–1930), громадського діяча на Волині, члена польського сенату в 1922–1928 рр. Із «Малоросійського родословника» В. Модзалевського нам відомо, що в 1881 р., 28 лютого, народився Лев Дмитрович Маркович [10, с. 428] — син Дмитра Васильовича Марковича (1848–1920). Про Дмитра Марковича в «Енциклопедії українознавства» повідомлено наступне: небіж етнографа та громадського діяча Опанаса Марковича, письменник (літературний псевдонім Оленін), громадський діяч, правник за фахом; родом із Полтавщини; працював суддею на Україні, в Бессарабії та у Варшаві; з 1900-х рр. — на Волині, де брав участь у діяльності зем-

ства та кооперативних і політичних організацій (ТУП); з 1912 р. — у Вінниці, редактор тижневика «Подільська Воля» (1917); за Центральної Ради — генеральний прокурор, за гетьманату — член сенату [5, т. 4, с. 1470]. Наявність двох фактів — збіг року народження Льва в різних джерелах і вказівка на одне й те саме місце діяльності обох Марковичів (Волинь) — дало підстави припускати можливість їх родинного зв'язку. Але, безперечно, це припущення варто підтвердити науково.

З певною плутаниною стикаємося при заглибленні в особисту історію одного з онуків Опанаса Марковича та Марії Маркович (у дівочтві — Вілінська; літературний псевдонім — Марко Вовчок) Михайла Богдановича Марковича. Син Опанаса та Марії Богдан (1853–1915) відомий нам як доцент Петербурзького університету, діяч російського революційного руху, публіцист і автор спогадів «Марко Вовчок на Кавказі». Його син Михайло (1900–1956) — учений-хімік, засновник Всесоюзного науково-дослідного інституту нафтохімії [4, т. 6, с. 521]. Відповідно до цієї інформації з «Енциклопедії історії України» в полі «Головне ім'я» довідки БД про Михайла Богдановича занесене прізвище *Маркович*. Проте додаткові джерела подають інші відомості: «Маркович (йдеться про Богдана Опанасовича. — Т. Б.) був одружений із Євгенією Василівною Голубовською, прізвище якої приймали їхні діти. У Петербурзі народився їхній молодший син Михайло Богданович Голубовський (1900–1956)...» [2, с. 8]. Вважаємо, що такі дані не можна залишати поза увагою та варто фіксувати їх у БД. У нашому випадку друге прізвище (Голубовський) має бути зазначене як варіант.

Під час дослідження було з'ясовано, що видатний історик, архівіст, краєзнавець Криму Арсеній Іванович Маркевич (1855–1942) віднесений до роду Марковичів (Маркевичів) помилково. У БД занесені такі відомості з «Енциклопедії історії України»: «Походив з відомого роду Марковичів-Маркевичів» [4, т. 6, с. 512]. Натомість, у жодному розглянутому родоводі Арсеній Іванович не згадується, а в його автобіографії читаємо: «Дід мій по батьку був магістром богослов'я, два родичі були професорами університетів, три були видатними діячами народної освіти» [1, с. 314]. Про нього історик Олексій Іванович Маркевич (з яким, до речі,

Арсеній Іванович був особисто знайомий, листувався) пише, не включаючи до роду: «...У ХІХ ст. знаємо Маркевичів (православних) із правобережжя, що належать до духовного стану, наприклад... Арсенія Івановича Маркевича, автора дослідження про Кривжанича...» [8, с. 52].

Достеменно відомо також, що Роман Маркович (бл. 1747 – поч. ХІХ ст.), Малоросійський губернський прокурор (із 1799 р.) і громадський діяч, теж не є нащадком Марка Авраамовича. В. Модзалевський, відносячи його до роду «цілком іншого походження», повідомляє, що Роман Іванович починав службу в 1767 р. канцеляристом у Чернігівському повітовому земському суді й, піднявшись десятком службових сходинок, став губернським прокурором; був одружений, помер бездітним [10, с. 429–430].

Оскільки, за свідченням В. Модзалевського, «існує ще чимало родів Марковичів різного походження» [10, с. 432], вважаємо ще сімох Марковичів і Маркевичів такими, що не належать до славнозвісного роду. Проте залишається бажаним довести це, здійснивши глибоку пошукову роботу.

Таким чином, у базі даних «Персоналії» УНБА маємо 26 персоналій представників роду Марковичів (Маркевичів). Пропонуємо позначати їх приналежність до роду в такі способи: чернігівських і роменських нащадків (старша гілка роду) записувати *Маркович (Маркевич)*, прилуцьких (молодша гілка), тих, хто писався Маркевичами, — *Маркевич (Маркович)*, а також у полі «Що знайдено» кожного запису фіксувати родинні зв'язки особи шляхом зазначення найвідоміших членів роду. Відтак, перелік (за абеткою) персоналій, складений із рубрик БД «Головне ім'я», «Варіант імені», «Дата народження», «Дата смерті» і «Підстави для занесення», після введення запропонованих змін виглядатиме наступним чином:

МАРКЕВИЧ (Маркович) Дмитро Борисович (нар. 1923) — музикант, педагог і музикознавець

МАРКЕВИЧ (Маркович) Ігор Борисович (27.07.1912– ? .02.1983) — диригент, піаніст, композитор

МАРКЕВИЧ (Маркович) Микола Андрійович [26.01 (07.02).1804–09(21).04.1860] — історик, етнограф, фольклорист, композитор, поет, письменник, перекладач

- МАРКЕВИЧ (Маркович) Олександр Миколайович (1833–11.09.1908)—військовий, учасник оборони Севастополя в Кримській війні 1853–1856, Георгіївський кавалер, статський радник
- МАРКЕВИЧ (Маркович) Олексій Іванович (17.03.1847 – 05, за ін. даними, 30.06.1903) — історик, джерелознавець, археограф, літературознавець, краєзнавець, громадський діяч, проф. Новоросійського ун-ту
- МАРКОВИЧ (до 1888 — Маркевич) Андрій Миколайович (21.11.1830–24.03.1907) — правник, сенатор, музичний етнограф, музикант-аматор, громадсько-політичний діяч, голова Товариства ім. Т. Г. Шевченка для допомоги нужденним уродженцям Південної Росії, що вчать-ся у вищих навчальних закладах Санкт-Петербурга
- МАРКОВИЧ (Маркевич) Анастасія Марківна (?–1729) — дружина гетьмана І. Скоропадського
- МАРКОВИЧ (Маркевич) Андрій Маркович (бл. 1674 – 23.01.1747) — державний діяч Гетьманщини, полковник лубенський (з 1714)
- МАРКОВИЧ (Маркевич) Андрій Парменович (06.03.1862–27.12.1892) — почесний мировий суддя Глухівського повіту
- МАРКОВИЧ (Маркевич) Богдан Опанасович (1853–1915) — публіцист, доцент Санкт-Петербурзького ун-ту, син Марко Вовчок
- МАРКОВИЧ (Маркевич) Дмитро Васильович [псевд. — Волиняк, Гайдабура, Марківчанин, Оленін; 26.10(07.11).1848–09.10, за ін. даними, 12.1920]—юрист, політичний, державний і громадський діяч, письменник
- МАРКОВИЧ (Маркевич) Дмитро Федорович (?–1758) — бунчуковий товариш
- МАРКОВИЧ (Маркевич) Іван Андрійович (1747–1814) — голова Новгород-Сіверської палати цивільного суду
- МАРКОВИЧ (Маркевич) Іван Андрійович (молодший) (?–26.12.1760) — лубенський обозний, сотник Роменської сотні
- МАРКОВИЧ (Маркевич) Лев Дмитрович (1881–1930) — громадський діяч на Волині, член польського сенату (1922–1928)

- МАРКОВИЧ (Маркевич) Лука Андрійович (? – до 1747) — бунчуковий товариш
- МАРКОВИЧ (Маркевич) Марія Едуардівна (у дівочтві — Берген; 1873–?) — оперна і камерна співачка (меццо-сопрано), солістка Маріїнської опери в Петербурзі (1900–1917), «Російської опери» в Парижі (1927–32), проф. Петроградської консерваторії (1917), Російської консерваторії в Парижі (з 1932)
- МАРКОВИЧ (Маркевич) Марко Аврамович (?–1712) — орендар прилуцький та пирятинський
- МАРКОВИЧ (Маркевич) Михайло Богданович (варіант — Голубовський; 1900–1956) — вчений-хімік, засновник Всесоюзного НДІ нафтохімії
- МАРКОВИЧ (Маркевич) Олександр Михайлович [20(31).07.1790–15(27).12.1865 або 1863] — історик, етнограф, громадський діяч
- МАРКОВИЧ (Маркевич) Опанас Васильович [27.01(08.02).1822–20.08(01.09).1867] — фольклорист, етнограф, громадський діяч, член Кирило-Мефодіївського товариства
- МАРКОВИЧ (Маркевич) Семен Андрійович (?–1738) — роменський сотник
- МАРКОВИЧ (Маркевич) Федір Маркович (?–1737) — прилуцький сотник та бунчуковий товариш
- МАРКОВИЧ (Маркевич) Яків Андрійович [07(17).10.1696 – 09(20).09, за ін. даними, 11.1770] — генеральний підскарбій (1742–1760), мемуарист, письменник, державний діяч Гетьманщини
- МАРКОВИЧ (Маркевич) Яків Миколайович (1872–1963) — вчений-механік, доктор технічних наук, професор Київського політехнічного ін-ту, заслужений діяч науки і техніки РРФСР
- МАРКОВИЧ (Маркевич) Яків Михайлович [16(27).10.1776–29.01.1804] — історик, географ, етнограф, фольклорист

Окрім того, під час здійснення пошукових заходів було виявлено деяких членів роду, яких немає в БД. Пропонується занести дані про них, зазначивши відповідні джерела. Йдеться про таких діячів:

- 1. Маркевич Іван Петрович**, нар. 1818–1819 р.; починав службу унтер-офіцером Ахтирського гусарського полку (1837); у званні корнета звільнений із військової служби у зв'язку з хворобою (1840); по смерті батька отримав у спадок рухоме та нерухоме майно в Прилуці (1840); помер 1854 (1864?) [10, с. 411]. Батько історика Олексія Івановича Маркевича.
- 2. Маркович Василь Васильович**, нар. 1815 р. у Полтавській губ.; виховувався в 1-му Кадетському корпусі (з 1 грудня 1825 р.); із березня 1836 р. — прапорщик Грузинського гренадерського полку, у 1837 р. брав участь у поході на Кавказ; у 1841 р. — підпоручик, із 1843 р. — у відставці; від 1845 р. служив по лісовому відомству в Чернігівській і Вологодській губ.; помер 1 грудня 1864 р. [10, с. 418]. Рідний брат етнографа та громадського діяча Опанаса Васильовича Марковича, батько письменника та громадсько-політичного діяча Дмитра Васильовича Марковича.
- 3. Маркович Пармен Андрійович**, нар. 28 лип. 1830 на хут. Мечет; навчався в Університеті Св. Володимира; Глухівський повітовий предводитель дворянства (1872–1894); дійсний статський радник (1890); почесний мировий суддя Глухівського повіту (1891); нагороджений медаллю за труди з визволення селян (1891); помер 14 серп. 1894 р. у с. Сваркове, де й похований [10, с. 408]. Правнук генерального підскарб'я, мемуариста Якова Андрійовича Марковича, батько останнього поміщика с. Сваркове Миколи Парменовича Марковича [12, с. 106].

Отже, з метою упорядкування змісту та форми записів у базі даних «Персоналії» УНБА щодо видатних членів роду Марковичів (Маркевичів) була проведена певна дослідницько-пошукова робота, у результаті якої: встановлено (сім осіб) або заперечено (двоє осіб) приналежність до роду декого з Марковичів і Маркевичів, про що не було вказано в БД; знайдено інформацію стосовно трьох відомих нащадків Марка Авраамовича, про яких немає відомостей у БД; запропоновано способи оформлення персоналій представників цього значимого в історії України роду. Усі зауваги щодо питання репрезентації роду Марковичів

(Маркевичів) у БД після обговорення на робочій нараді пропонується врахувати для внесення відповідних змін, а також для подальшої роботи зі створення персоналій Українського національного біографічного архіву.

1. *Автобиография* А. И. Маркевича (1934) [Текст] / подготовил В. Ф. Козлов // Археографический ежегодник за 1987. – М. : Наука, 1988. – С. 312–316.
2. *Векслер А. Ф.* Такая удивительная Лиговка [Электронный документ] / А. Ф. Векслер, Т. Я. Крашенинникова // Электронная библиотека TheLib.Ru. – Режим доступа : http://thelib.ru/books/arkadiy_veksler/takaya_udivitelnaya_ligovka-read.html. – Название с экрана.
3. *Голубчик Г. Д.* Рід Марковичів-Маркевичів у культурно-громадському житті України: „Нова сімейна історія” [Текст] / Г. Д. Голубчик : автореф. дис. ... канд. іст. наук : 07.00.06. – Дніпропетровськ, 2003. – 18 с.
4. *Енциклопедія історії України* [Текст] / НАН України, Ін-т історії України ; редкол. : В. А. Смолій (голова) та ін. – К. : Наук. думка, 2003.
5. *Енциклопедія українознавства: у 10 т. : словникова частина* [Текст] / за ред. В. Кубійовича. – Перевид. в Україні. Репр. вид. – Л., 1993–2000.
6. *Києво-Могилянська Академія в іменах. XVII–XVIII ст.* [Текст] / упоряд. З. І. Хижняк ; ред. В. С. Брюховецький. – К. : Вид. дім «Києво-Могилянська Академія», 2001. – 736 с.
7. *Косачевская Е. М.* Н. А. Маркевич. 1804–1860 [Текст] / Е. М. Косачевская. – Л. : Изд-во Ленинградского ун-та, 1987. – 278 с.
8. *Маркевич А. И.* Марковичи [Текст] / А. И. Маркевич // Киев. старина. – 1890. – Т. XXXI. – № 10. – Приложение ; № 11. – Приложение.
9. *Маркович, Яков Николаевич* [Электронный документ] // Большая биограф. энциклопедия на «Академике». – Режим доступа : http://dic.academic.ru/dic.nsf/enc_biography/78980/Маркович. – Название с экрана.
10. *Модзалевский В. Л.* Марковичи [Текст] / В. Л. Модзалевський // В. Л. Модзалевский. Малороссийский родословник : у 4 т. – К., 1912. – Т. 3. – С. 388–432.
11. *Нерод В. О.* Україна в працях істориків Я. М. Марковича і М. А. Маркевича [Текст] / В. О. Нерод // Історична спадщина у світлі сучасних досліджень: Величко, Маркович, Маркевич, Костомаров, Яворський. – К. : [б. в.], 1995. – С. 60–93.
12. *Обуховський С. І.* Марковичі у Сварковому [Текст] / С. І. Обуховський // Глухів і Глухівщина в історії українського національного відродження (творча спадщина родини Марковичів). – К. : Ін Юре, 1999. – С. 101–107.
13. *Проценко Л. А.* Київський некрополь [Текст] / Л. А. Проценко : путівник-довідник. – К. : Укр. письменник, 1994. – 334 с.

14. Томазов В. Вони служили Україні (з історії козацьких родів єврейського походження) [Текст] / В. Томазов // Хроніка 2000. Україна — Ізраїль. — 1998. — № 21–22. — С. 62–71.
15. Томазов В. Марковичі [Текст] / В. Томазов // Старожитності. — 1994. — № 1–2. — С. 24–25; № 3–4. — С. 26–27.

Котлярова Т. В. Рід Марковичів (Маркевичів) у базі даних «Персоналії» Інституту біографічних досліджень НБУВ.

У результаті аналізу персоналій, внесених у базу даних Українського національного біографічного архіву під головним ім'ям *Маркович* або *Маркевич*, та певної дослідницько-пошукової роботи було встановлено приналежність (або неприналежність) деяких осіб до роду Марковичів (Маркевичів); знайдено інформацію стосовно декотрих відомих його представників, про яких немає відомостей у базі даних; запропоновано способи оформлення в базі даних персоналій членів цього роду.

Ключові слова: рід Марковичів (Маркевичів), персоналія, база даних.

Kotlyarova T.V. The family of Markovych (Markevych) in database “Personalities” of Institutes of Biographical Researches NLUV.

As a result of analysis of personalias brought in the database of Ukrainian national biographical archive under the main name Markovych or Markevych and of a definite research and pilot work it has been identified a membership (or non-membership) of particular persons in the family of Markovych (Markevych); information of some prominent representatives of this family has been found, about which there is no data in the database; methods of formation of personalias of this family members are offered.

Key words: the family of Markovych (Markevych), personalia, database.

Котлярова Т. В. Род Марковичей (Маркевичей) в базе данных «Персоналии» Института биографических исследований НБУВ.

В результате анализа персоналій, внесенных в базу данных Украинского национального биографического архива под главным именем Маркович или Маркевич, и определенной исследовательско-поисковой работы была установлена принадлежность (или непринадлежность) некоторых лиц к роду Марковичей (Маркевичей); найдена информация относительно нескольких известных его представителей, о которых нет сведений в базе данных; предложены способы оформления в базе данных персоналій членов этого рода.

Ключевые слова: род Марковичей (Маркевичей), персоналия, база данных.